
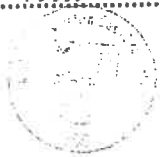

prac. č.: 0450r

MVCRP010MKA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 4. 9. 2016
podpis:

V Praze dne 22. února 2016
Č. j.: MV-160423-5/VS-2015

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal V ý, nar. Černihiv - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem

(dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 18. 8. 2015, č.j.: VS-2132/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal dne 11. 12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Pardubického kraje o udělení státního občanství České republiky. Na území České republiky se zdržuje od prosince roku 1999, trvalý pobyt zde mu byl povolen od 15. 6. 2005. Žadatel je od roku 2005 ženatý se státní občankou České republiky, z manželství se narodily dvě nezletilé dcery, po matce české státní občanky. Jako zdroj příjmu uvádí žadatel v dotazníku k žádosti společenství v obchodní firmě

v.o.s., zabývající se především silniční motorovou dopravou osobní vnitrostátní a mezinárodní. Jako měsíční příjem pak uvádí žadatel částku ve výši 40 000 Kč.

Proti usnesení Ministerstva vnitra ze dne 29. 9. 2014 o přerušení řízení do 1. 11. 2014 podal žadatel rozklad, na základě něhož ministr vnitra rozhodnutím ze dne 23. 1. 2015, č.j.: MV-144803-4/VS-2014, napadené usnesení zrušil a věc vrátil Ministerstvu vnitra k novému projednání, z důvodu nedostatečného odůvodnění požadavku na předložení konkrétních podkladů pro vydání rozhodnutí, uvedených ve

Vypraveno dne:

24-02-2016

výrokové části tohoto usnesení. Zároveň byl žadatel obeznámen s důvodem pozdržení při vyřizování jeho žádosti, které však nijak nesouvisí s požadavkem na doložení požadovaných dokladů a potvrzení.

Na základě rozhodnutí ministra vnitra vydalo Ministerstvo vnitra dne 5. 3. 2015 nové usnesení o přerušení řízení do 25. 5. 2015, v němž objasnilo potřebnost požadovaných dokladů po žadateli, a zároveň ho upozornilo, že z Informace o pojištění Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP“) ze dne 6. 1. 2014, za období od 1. 4. 2001 do 6. 1. 2014, tzv. registračních údajů, vyplývá, že žadatel nehrazením všeobecného zdravotního pojištění řádně a včas, v době, kdy mu tato povinnost nastala, tedy ode dne povoleného trvalého pobytu na území České republiky, nedostal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., a byl zároveň vyzván k písemnému vyjádření v této věci, a k možnosti požádat o prominutí jejího splnění z důvodu hodných zvláštního zřetele.

Dne 25. 5. 2015 byly Ministerstvu vnitra doručeny požadované doklady. V písemném vyjádření žadatel znovu nesouhlasil s rozsahem požadovaných dokladů, což opětovně přičítá opožděnému vyřízení jeho žádosti. Důvod neplnění svých povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění pak považuje za banální, způsobený nedostatkem finančních prostředků k uhrazení těchto závazků za konkrétní období, za což zaplatil, jak uvádí, nemilosrdné penále, a proto nevidí důvod žádat o prominutí splnění výše uvedené zákonné podmínky.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku, žadatelé s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazují.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že bylo zjištěno, že žadatel neplnil řádně a včas povinnosti vyplývající z právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a daně, jak je detailně

uvedeno v odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 8. 2015. V něm je mj. uvedeno, že žadatel doložil vyúčtování pojistného s údaji za rok 2011 a dále od roku 2012 do roku 2015, ze kterých plyne, že měl setrvale dluhy na pojistném, které dosahovaly výše řádově stovek tisíc korun, a bylo mu vyměřeno sankční penále, které dosahovalo řádově až desítek tisíc korun.

Dále zde bylo uvedeno, že z potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 20. 5. 2015 vyplynulo, že k tomuto dni společnost v.o.s. jejíž je žadatel společník, má splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce pojistného k pojistnému ve smyslu ustanovení § 20 odst. 10 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 500 532 Kč. Z potvrzení dále plyne, že uvedená společnost hradila běžné pojistné opožděně, pojistné od měsíce března 2015 pak nehradila. Splátka za měsíc duben 2015 nebyla k výše uvedenému datu uhrazena. Uvedené společnosti bylo povoleno splácení dlužného pojistného a penále ve splátkách ve výši 712 169 Kč, z toho pojistné 681 589 Kč.

Ze sdělení Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 20. 5. 2015 správce daně evidoval k uvedenému dni daňový nedoplatek na dani z přidané hodnoty ve výši 5 692 Kč vůči orgánům Finanční správy České republiky u společnost v.o.s.

Na základě uvedených zjištění Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sv., na třech úsecích, tj. veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení a daní, neboť ho činilo zodpovědným za nesplněné závazky výše uvedené obchodní společnosti. Podmínku prominutí splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra neřešilo, protože žadatel přes písemné upozornění žádné důvody hodné zvláštního zřetele neuvedl, resp., jak ve svém vyjádření uvedl, z důvodu banality jeho pochybení, nemá důvod o prominutí žádat.

Dále Ministerstvo vnitra pro úplnost konstatovalo, že ze sdělení Magistrátu města Pardubic ze dne 11. 12. 2013, potvrzeného Krajským úřadem Pardubického kraje, vyplynulo, že žadatel se v roce 2011 dopustil dvou dopravních přestupků, za které byl pravomocně postížen, ve druhém případě mimo pokuty 5 000 Kč i zákazem řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad, v němž rekapituluje důvody podání žádosti a průběh řízení o ní. Následně byl Ministerstvu vnitra doručen dodatek k rozkladu, v němž Finanční úřad Pardubického kraje dne 3. 9. 2015 potvrzuje, že obchodní společnost v.o.s., kde žadatel působí

jako společník, bylo posečkáno s hrazením dluhu – daně z přidané hodnoty ve výši 5 550 607 Kč do 28. 6. 2016.

V rozkladu žadatel připouští, že ne vždy se mu dařilo plnit povinnosti vyplývající z právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a daně, a to nikoliv z neochoty, ale z důvodu nedostatku finančních prostředků v tu konkrétní dobu. Jako důvod, proč nedostál svým závazkům, pak žadatel uvádí závažné zdravotní problémy, trvající od listopadu roku 2011 do konce roku 2012. Vzhledem k velkým výdajům spojených s touto nemocí, došlo u žadatele k výkyvům plateb pojistného. Domnívá se, že jeho nemoc je důvodem hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. Dále se žadatel podivuje nad tím, že jeho žádost jako fyzické osoby je posuzována ve vztahu k právnické osobě v o.s., neboť institut státního občanství se týká osoby fyzické a nikoliv osoby právnické. Jeho domněnka, že žádost by neměla být posuzována ve vztahu k této obchodní společnosti, pak měla být potvrzena členy několika nevládních organizací, zabývajících se lidskými právy, které navštívil. Navíc vytýká Ministerstvu vnitra, že ho ve svém rozhodnutí inaugurovalo na post ředitele této společnosti, i když je jen společníkem bez vkladu.

Žadatel rovněž vyjádřil názor, že tím, že je otcem dvou českých dětí, přičemž hodnota lidského života má být vyčíslena částkou, přesahující deset milionů, jeho investice do české společnosti je zatím dvojnásobná. V kontextu s předchozím textem v rozkladu žadatel tímto bagatelizuje v rozhodnutí Ministerstva vnitra uvedené dlužné částky. Nicméně dodává, že dlužné částky jako fyzická osoba uhradil a do budoucna přislíbil, že svým povinnostem dostojí.

Ke svým přestupkům v oblasti silniční dopravy se pak žadatel ohradil, s odkazem na institut zahlazení, že náhled do jeho složky po více než roce záznamu, byl neoprávněný, navíc k přestupkům došlo před čtyřmi lety.

Dále se žadatel vyjadřuje k závazkům společnosti a uvádí, že má vyjádření znalce z oboru dětské psychiatrie, který se vyjadřuje ve smyslu, že děti musí cítit jistotu z přítomnosti obou rodičů a nejistota v rodině nepříspěvá dobrému vývoji malého dítěte.

Závěrem prosí ministra vnitra jménem svým a celé rodiny o zrušení zamítavého rozhodnutí Ministerstva vnitra a za sebe slibuje, že bude řádně a včas plnit své občanské povinnosti, a že Česká republika v jeho osobě najde přínos.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek stanovených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., a ve shodě se zjištěním Ministerstva vnitra konstatuje, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku), žadatelé jak již výše uvedeno, s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazují.

Ministr vnitra však ve shodě se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí konstatuje, že žadatel nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., a to pro dlouhodobé nehrazení pojistného na veřejné zdravotní pojištění, přičemž výše nedoplateků, jak shora uvedeno, dosahovalo enormní výše. Z dokumentu vystaveného dne 6. 1. 2014 VZP, založeného ve spise pod č. 10, vyplývá, že žadatel zaplatil dne 26. 10. 2011 ve správním řízení dlužnou částku 196 798 Kč. Dlužné penále ke dni 5. 6. 2013 ve výši 27 585 Kč uhradil až 7. 6. 2013. Současně z vyúčtování pojistného ze dne 20. 5. 2015, založeného ve spise pod č. 30 vyplynulo, že stav účtu k 9. 1. 2015 vykazuje nedoplatek ve výši 22 763 Kč, avšak žadatel dále pokračoval, jak z uvedeného vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění vyplývá, v neplacení zdravotního pojištění až do května roku 2015, kdy jeho dlužná částka dosáhla výše až 29 941 Kč, kterou uhradil, včetně penále ve výši 1671 Kč, dne 13. 5. 2015.

K námitkám žadatele v rozkladu ministr vnitra předem uvádí, že nebude vyvracet ty, jež se vztahují k právnické osobě v.o.s. Podstatná je přitom pro ministra vnitra skutečnost, že Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 9. 2006, č.j.: 8 Ca 155/2005 - 39 jednoznačně judikoval, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. se výslovně týká fyzické osoby, která žádá o udělení státního občanství. Zkoumání plnění povinností právnických osob, ve kterých je žadatel společníkem, je nutno podle uvedeného rozsudku považovat za nesprávný výklad zákona č. 40/1993 Sb., který je zjevně rozšiřující a překračující meze platné právní úpravy. Jiná situace je však u žadatele, jak shora uvedeno, v plnění jeho vlastních povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Při posouzení možnosti prominout žadateli podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. ministr vnitra upozorňuje, že za důvody zvláštního zřetele hodné lze považovat objektivní důvody, které skutečně žadateli znemožnily dostát plnění jeho povinností. Z lidského pohledu lze zcela jistě pochopit, že žadatel byl z důvodu svého onemocnění v roce 2011 až 2012 v nelehké životní situaci, nicméně, jak z výše citovaných dokladů VZP vyplývá, nejednalo se v jeho případě o krátkodobý výpadek v placení pojistného, ale o stav dalo by se říci setrvalý, a to až do poloviny roku 2015. Za důvod hodný zvláštního zřetele ministr vnitra nepovažuje ani aktuálně uhrazené závazky; ministr vnitra v tomto ohledu poukazuje na smysl a účel ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. zamezit riziku, že státní občanství České republiky bude uděleno osobě, která bude i nadále porušovat své právní povinnosti. Dlouhodobost porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, enormní výše nedoplatků i relativně krátký časový odstup od jejich uhrazení vede ministra vnitra k závěru, že žadateli nelze v současné době státní občanství České republiky udělit, resp. že shora uvedené riziko v jeho případě nadále trvá.

K žadatelovu názoru, že dlužné pojistné a penále dosahuje řádově stovek tisíc korun, avšak jeho prozatímní investice do České republiky ve dvou dětech činí 20 102 400 Kč, ministr musí vyjádřit podiv nad touto nesrovnatelnou úvahou, nicméně trvá na tom, že i když má žadatel českou manželku a dvě děti, nikterak ho tato skutečnost nezbavuje plnění povinností podle českých právních předpisů, a to řádně a včas.

Námítku žadatele o neoprávněnosti zkoumat jeho dopravní přestupky ministr vnitra rovněž nemůže akceptovat, jakkoli tyto dopravní přestupky nebyly pro zamítnutí žádosti o udělení státního občanství v daném případě rozhodující. Ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 40/1993 Sb. totiž stanoví, že žádost obsahuje mj. stanovisko obecního úřadu, v daném případě Magistrátu města Pardubice, který tyto údaje Ministerstvu vnitra poskytl, neboť při posuzování žádosti se přihlíží i k tomu, jak žadatel dodržuje právní řád státu, o jehož občanství se uchází. Institut zahlazení, používaný v trestním právu, nelze pak podle ministra vnitra směšovat s posuzováním žádosti o udělení státního občanství.

Pokud jde o žadatelem uváděné vyjádření znalce u oboru dětské psychiatrie, není zcela zřejmé, kam tímto tvrzením žadatel směřuje. Ministru vnitra proto nezbyvá než konstatovat, že dle jeho názoru jistotu dětí danou přítomností obou rodičů nemůže narušit okolnost, že žadateli nebude státní občanství České republiky uděleno, nakořik se toto rozhodnutí nedotýká a ani nemůže dotknout povoleného trvalého pobytu žadatele na území České republiky.

Ministr vnitra proto na základě shora uvedeného rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

